

Posudek diplomové práce
Lucie Piechowiczová
Zánik závazku v důsledku nemožnosti plnění

Autorka se v předkládané práci zaměřila na velice složitou (a o to přitažlivější) problematiku zániku závazku v důsledku nemožnosti plnění. Těžiště práce spočívá v hledání odpovědí v platném občanském a obchodním právu (občanském a obchodním zákoníku). Součástí práce je však i zkoumání anglického a francouzského práva, včetně přístupu k otázce nemožnosti plnění ve výstupech recentních akademických projektů evropských privatistů (PECL, DCFR). V úvodu se bere i návrh nového českého občanského zákoníku. **Práce má – obecně řečeno – vysokou úroveň zpracování a svojí kvalitou vysoce přesahuje jiné práce tohoto druhu. Cíl práce tak zůstal dle hodnotitele beze zbytku naplněn.**

Předložená práce obsahuje **70 stran vlastního textu** (úvod a závěr v to nepočítaje) a je strukturována do třinácti základních kapitol. V úvodu autorka formuluje základní úkol svého výzkumu, a to pomocí třinácti tezí, jež se vyskytují v současné domácí literatuře. Cílem práce je uvedené teze buď potvrdit, nebo vyvrátit. Vnitřní členění díla má svoji nespornou logiku (viz další text). Rozsah jednotlivých částí v jejich vzájemném srovnání je relativně vyvážený (až na extrémně stručné kapitoly 5, 6 a 8).

Po krátkém historickém exkurzu a přiblížení geneze úpravy nemožnosti plnění v našem právu se pisatelka zaměřuje na obecnou otázku, kdy je plnění možné a kdy nemožné (3. a 4. kap.). Správně upozorňuje na to, že neexistuje obecná shoda na odpovědi na tuto otázku (to souvisí i s dělením nemožnosti dle různých kritérií – např. objektivní a subjektivní nemožnost, úplná a částečná apod.).

Pátá kapitola je věnována úvahám o tom, u kterých závazků může nastat nemožnost plnění. Autorka rozlišuje závazky znějící na dare, facere, omittere a pati a postupně je rozebírá. Zde lze jako výtku uvést nedostatečné rozlišování věcí druhově určených a věcí zastupitelných u závazku znějícího na dare. U první skupiny se jedná o určení dle vůle stran, u druhé se jedná o objektivní vlastnost (zastupitelnost). Autorka dochází k závěru, že u všech uvedených modalit je nemožnost plnění teoreticky představitelná, byť ne příliš praktická.

Šestá kapitola pojednává (bohužel jen v rozsahu jedné strany) o trvalé a přechodné nemožnosti plnění. Diplomantka zastává názor, že dělení nemožnosti plnění na trvalou a přechodnou nemá většího opodstatnění.

V následující sedmé kapitole autorka zaměřuje pozornost na povahu právních norem regulujících problematiku nemožnosti plnění. Diplomantka vyjadřuje názor (zjednodušeně řečeno), že nemožnost plnění slouží ochraně veřejného pořádku, proto se jedná o normu kogentní.

Devátá kapitola rozebírá právní následky dodatečné (následné) nemožnosti plnění. Autorka se zabývá mj. otázkou, kdy dochází k zániku, zda zaniká závazek či dluh, dále se věnuje solidárním závazkům a alternativním závazkům atd.

Desátá a jedenáctá kapitola přibližují úpravu dodatečné nemožnosti plnění ve francouzském a anglickém právu, zatímco dvanáctá kapitola se zabývá úpravou této otázky v mezinárodním a evropském pojetí. Práce vrcholí pojednáním o počáteční nemožnosti plnění.

Seznam použité literatury je vyčerpávající. Diplomantka se seznámila nejen se zásadními domácími díly, ale i s mnoha zdroji zahraničními. Práce s literaturou je četná a korektní, používání poznámek pod čarou výrazně nadprůměrné (celkem 287 odkazů). Cituje se zásadně správně, avšak citační norma není dodržována vždy jednotně.

Jazyková úroveň, jakož i úroveň vyjadřování, jsou velmi dobré. Autorka píše jasně a vyjadřuje se úsporně. Místy obsahuje práce pravopisné chyby, překlady, chyby v interpunkci apod. Používání odborné terminologie je korektní (partikulární nesprávnosti existují, nejsou však nijak zásadní).

Diplomantka jasně prokázala, že zvolené téma zvládla do hloubky a komplexně (samozřejmě v rámci rozsahu diplomové práce). Dokáže formulovat problémy a vyjadřovat se k nim.

Z výše uvedených důvodů se **předložená diplomová práce navrhuje k ústní obhajobě**. Navržené hodnocení je **výborné**.

Při ústní obhajobě nechť se autorka vyjádří k těmto dotazům:

1. Nechť autorka uvede podrobnější argumentaci, proč – jak tvrdí na s. 37 – dělení nemožnosti plnění na trvalou a přechodnou nemá větší opodstatnění?
2. Jaký je přístup německého BGB k počáteční nemožnosti plnění? Jaké jsou výhody/nevýhody tohoto řešení?

Praha, 27. 5. 2011

JUDr. Petr Tégl, Ph.D.